

மூர்த்தம் பிரசன்னமாமோ அந்த மூர்த்தத்தையே
பூரணப்பொருளென வழிபடல் சற்சீடர் கடப்பாடென்
பது கொண்டு அந்நால்வருந் தங்களை ஆட்கொண்ட
கோலத்தையே விவரித்துப் பாடி வழிபட்டாரென
விடையிறுக்கவேண்டும். அவ்வாறே ஸ்ரீமத்-அருணகிரி
நாதருந் தம்மை ஆட்கொண்ட குமார மூர்த்தத்தையே
விவரித்துப்பாடி வழிபட்டாரென்பது முண்மை. இவ்
வாறு நடந்தோரும் பல காலங்களிற் பலராவரே.
அருணந்தி சிவாசாரியருந் தம்மை ஆட்கொண்ட
குருவாகிய மெய்கண்டதேவரைத் தானே பரசிவ
மாகிய முழுமுதற்கடவுளென இருபாவிருப்பதற் பாடித்
துதித்திருக்கின்றனர். ஆட்கொண்ட பெருமானைப்
பாடுவோர் ஆலய வழிபாட்டின் முத்திர மூர்த்தங்களை
யுந் தந்தம் பெருமானாகவே கருதி வழிபடுவர். அந்த
சிவானுபவத்திலும் மூர்த்திபேதம் அற்ற சச்சிதானந்தப்
பிரமம் ஒன்றே கண்டு மகிழ்வர். அதனாற் பேதமின்
றெனவும், இது திருவருட் செல்வர்கட்கொத்த நடை
யெனவும், பிரமாவைப்போற் சீவபோதமுனைப்பாற்
பராமுகங்கொள்வோர் நடையே பேதமெனவும் அறிய
லாம்.

பைரவர், ஸ்ரீ காலாக்கிருத்திரோடு சங்கார
நடாத்துபவராவர்.

(சுசு)

கீட.—ஷாட்குண்யமும் பொருந்திய பரமேசுவரர்,
இந்தச் சண்முகத்தோற்றம் நாமே, அது எமது பூரண
மென் றருளியதற்குப்பிரமாண முண்டுகொல்?

நடு.—நமச்சிவாய மந்திர தெய்வமானது பார்வதி
தேவியை நோக்கி “நான் சிருட்டியாதி ஐந்துதொழிற்

கதிபனும் ஐந்து திருமுகமுடையோனு மாகிய சதா
சிவன்; நீ பலவாறுகவிருப்பினும் ஒரு திருமுகமுடைய
பரமேசுவரி: குமாரன் உனது சுவரூபத்தையும், எனது
சுவரூபத்தையு மொன்றாகக் கொண்டுளான். ஆகவின்
அவன் சண்முகனென விளங்குகின்றான். மேலும்வன்
பிரபஞ்சங்களி னிமித்தம் ஐந்தொழிலும் விளையாட்
டாகவே புரியும் வல்லுந னாவன்” எனச் சம்பவ
காண்டதின் நடு - வது அத்தியாயத்து ன், அ - ம்
சுலோகங்களிலும், “மருகனாகிய அவன் ஒளிப்பொருட்
கெல்லாம் மிக்க ஒளி யுடையோனும் இணையற்ற
பரஞ்சோதிப் பொருளுமாவன். அவனது பேரொளிக்கு
முன்னே இரவி மதி உடுக்கெனல்லாஞ் சோபியா.
அப்பெரிய அவனெனிக்கெதிரில் இம்மின்களும் அக்
கினியும் எவ்வளவினவாகும்! சருவமும் அவனருளால்
விளங்குவனவன்றி வேறில்லை” என உள், உஅ - ம்
சுலோகங்களிலும், “இவ்வுருவம் அவனுக்குச் சுபாவத்தி
லுள்ளது. வேறென்றே வெவின் ஸ்தாபர ஐங்கம
மயமாகிய புவனங்களினுருவம். அதற்குச் சுவர்க்கமே
சிரம்: வானமே நாபி: ஏழுகீழுலகே பாதம்: அக்கினி
ஆதித்தன் சோமனென்பவைகளே முக்கண்: திசைகளே
புயங்கள்: ஓடதிகளே உரோமங்கள்: பஞ்சமஹா
புதங்களே புலன்கள்: பஞ்சதன்மாத்திரைகளே அப்
புலன்களின் விடயம்” என நடு, நக, நஉ - ம் சுலோகங்
களிலும், “உலோகானுக்கிரகார்த்தமான சண்முகத்திரு
வுருவுடைய இம்மூர்த்தியின் திருவடிகளிற் பக்தி
பண்ணுகின்றவ ரெவரோ அவர் தேவரானும் வணங்கத்
தக்கவரும் எனக்குமுனக்கும் மிகப் பிரீதியுள்ளவரு
மாவர்” என நடு, நக - ம் சுலோகங்களிலும், “உன்
குமார னுத்தரவினாலேயே அக்கினிதேவன் தனது
காரியத்தை நடாத்துகின்றான்: நமன் பாபிகளை